

מנ אורה חיים

הלכות תפילין ה' ז'קונים הלכות

ז"א שלא חזר עבודתו בעינו כשנתן אלא חזר ממש כאלו לא החזיר מעולם כלל, כי באת אצילי מי שהיה צריך אצל מאד וסוף ובע שנים וזכה בעבודתו תו' אפס"י לפי חזרה מעשה בראשית שבכל יום צריך לא החזיר כלל כי השי" עושה חשוד בכל עת כ"ש וכוונתו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ואין יום דומה לחזרתו כי הוא ית' מלאה חשודת בכל עת ובכל שעה ומכונן כדברי הא"י ז"ל שאין יום דומה לחזרתו ואין שעה דומה לחזרתו והכל רגע ורגע נשתנים צל"ה העלמות וסודן ומעמדן והתהוות בשנויים נמלאים ונראים עד אין חקר וכל המשנה ויהיה הוא כפי עבודת האדם בעתו"י שבו תלוי הכל מראש ועד סוף, וע"כ צריך בכל פעם לעבוד את השי" מחדש. בפי חידוש מעשה בראשית שבכל העולמות שצריך עשייתו וכפי התגלות גודלת הבורא את שצריך ללמוד בעשיו, כי יום ליום יבצע אומר לילה ללילה יורה דעה שכל יום ובכל לילה וכל עת ובכל שעה נהגלו גדולתו ית' בדרך הרכה ודעה חשה שלא היה מעולם, וע"כ צריך להתחיל בכל פעם בעבודתו מחדש בבחי' בכל יום יהי בעינו מחדשים וה עיקר החיות ביה חיים ארוכים תה"ל ומכונן בדברי רבנו ז"ל, שעיקר אריכת ימים ביה" חיים ארוכים הוא שצריך לזאת בכל יום ויום שבת אח"כ לזאת בכל פעם וכן בכל יום ויום צריך לראות שכל יום יהיה אורן יותר מבתור בתוספת קדושה וטהרה וכו' (כמבואר בהתורה פתח' שמעון כפי' ס' ליק"א) וה עיקר אריכת ימים ביה" חיים ארוכים היינו לחזותו בכל פעם מחדש בעבודת חדשה בתוספת מרובה כי

מנ אורה חיים

הלכות תפילין ה' ז'קונים הלכות

התפוסים ונכלל פעם היה רביל לומר שיעשו אנו יודע ככלל כלל לא וכו' אפס"י שבשעה תקדמת גילה מה שגילה והתמחר הושגו מה שחשגו מה שא"א לילתו, אפס"י תיכף אח"כ היה אומר שאינו יודע כלום, והכל שמועלים לא עקר על מדינה אחת, או היה חלף בוודות בכל מדינה לדוגה ברם מדינות העולמות וכו' ענין לא נקדחת דעה בוח וכו', ואין להאריך עיונות, ואפלו דקונתו לפי שחשגו וכו' בזה נאן וימנאר ביה"א, וה עיקר החיות באמת כשהיך להתחיל בכל פעם מחדש בעבודתו כי הוא היך והעיקר עבודתו ה' שיהיה עבודתו כל שעה עיקר החיים באמת, כ"ש (וברי"ם ל') כי הוא היך והעיקר עבודתו ה' שיהיה עבודתו כל שעה מחדש ולא יפול לוקנה של הסי'א שלא תוקן עבודתו אצלו חזי, וכמו שהזכיר רבנו ז"ל על זה אמר שאסור להיות וקן' הן צריך וקן' הן סודן וקן' וקן' אנו טוב וכו' כמבואר בתקנות הקדושה שנדפסו אצל המפסיד הינו כי צריכים להתחיל בכל פעם מחדש, והו עיקר החיים להתחיל של וקן' וקדושה שהוא העור וה"ל, כי היה וקן' מאד ויניק מאד, היינו שכל מה שנוקן בוה"ו נבלל בוקנה וקדושה בוה"ו שהוא ביה" חיים דקדושה, כל מה שנגבל שם יתור היה יניק יותר כי הושגו בכל פעם שצריך הוא וקן' מאד מהשי"א כי לגודלתו אין וקן', וע"כ כל מה שנגבל בוקנה וקדושה יותר, ראה וחדש שצריך לא החזיר להיות כלל, עד שזכה לחיים ארוכים תה"ל ששם נכלל חוקנה והיבקות יחד שא"א להשיג זאת כלל, והו ביה" חיים שנגבשין מחוקן תה"ל, שהוא שורש התפילין מוזרן כד"ל, שום ביה" חיים כד"ל, בחי' (שם ד') ואח"כ הרבקים בה' אלקים חיים כולם והם נאמרו על תפילין ידוע כי זה עיקר התפילין מוחין כדי לומר ע"י מצות תפילין לזרז חיות חדש וקדושה לחדש כבשר מנין לתחילת בעבודתו ית' בכל פעם מחדש ולא ישל לקנה

מנ אורה חיים

הלכות תפילין ה' ז'קונים הלכות

ז"א שלא חזר עבודתו בעינו כשנתן אלא חזר ממש כאלו לא החזיר מעולם כלל, כי באת אצילי מי שהיה צריך אצל מאד וסוף ובע שנים וזכה בעבודתו תו' אפס"י לפי חזרה מעשה בראשית שבכל יום צריך לא החזיר כלל כי השי" עושה חשוד בכל עת כ"ש וכוונתו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ואין יום דומה לחזרתו כי הוא ית' מלאה חשודת בכל עת ובכל שעה ומכונן כדברי הא"י ז"ל שאין יום דומה לחזרתו ואין שעה דומה לחזרתו והכל רגע ורגע נשתנים צל"ה העלמות וסודן ומעמדן והתהוות בשנויים נמלאים ונראים עד אין חקר וכל המשנה ויהיה הוא כפי עבודת האדם בעתו"י שבו תלוי הכל מראש ועד סוף, וע"כ צריך בכל פעם לעבוד את השי" מחדש. בפי חידוש מעשה בראשית שבכל העולמות שצריך עשייתו וכפי התגלות גודלת הבורא את שצריך ללמוד בעשיו, כי יום ליום יבצע אומר לילה ללילה יורה דעה שכל יום ובכל לילה וכל עת ובכל שעה נהגלו גדולתו ית' בדרך הרכה ודעה חשה שלא היה מעולם, וע"כ צריך להתחיל בכל פעם בעבודתו מחדש בבחי' בכל יום יהי בעינו מחדשים וה עיקר החיות ביה חיים ארוכים תה"ל ומכונן בדברי רבנו ז"ל, שעיקר אריכת ימים ביה" חיים ארוכים הוא שצריך לזאת בכל יום ויום שבת אח"כ לזאת בכל פעם וכן בכל יום ויום צריך לראות שכל יום יהיה אורן יותר מבתור בתוספת קדושה וטהרה וכו' (כמבואר בהתורה פתח' שמעון כפי' ס' ליק"א) וה עיקר אריכת ימים ביה" חיים ארוכים היינו לחזותו בכל פעם מחדש בעבודת חדשה בתוספת מרובה כי

מנ אורה חיים

הלכות תפילין ה' ז'קונים הלכות

התפוסים ונכלל פעם היה רביל לומר שיעשו אנו יודע ככלל כלל לא וכו' אפס"י שבשעה תקדמת גילה מה שגילה והתמחר הושגו מה שחשגו מה שא"א לילתו, אפס"י תיכף אח"כ היה אומר שאינו יודע כלום, והכל שמועלים לא עקר על מדינה אחת, או היה חלף בוודות בכל מדינה לדוגה ברם מדינות העולמות וכו' ענין לא נקדחת דעה בוח וכו', ואין להאריך עיונות, ואפלו דקונתו לפי שחשגו וכו' בזה נאן וימנאר ביה"א, וה עיקר החיות באמת כשהיך להתחיל בכל פעם מחדש בעבודתו כי הוא היך והעיקר עבודתו ה' שיהיה עבודתו כל שעה עיקר החיים באמת, כ"ש (וברי"ם ל') כי הוא היך והעיקר עבודתו ה' שיהיה עבודתו כל שעה מחדש ולא יפול לוקנה של הסי'א שלא תוקן עבודתו אצלו חזי, וכמו שהזכיר רבנו ז"ל על זה אמר שאסור להיות וקן' הן צריך וקן' הן סודן וקן' וקן' אנו טוב וכו' כמבואר בתקנות הקדושה שנדפסו אצל המפסיד הינו כי צריכים להתחיל בכל פעם מחדש, והו עיקר החיים להתחיל של וקן' וקדושה שהוא העור וה"ל, כי היה וקן' מאד ויניק מאד, היינו שכל מה שנוקן בוה"ו נבלל בוקנה וקדושה בוה"ו שהוא ביה" חיים דקדושה, כל מה שנגבל שם יתור היה יניק יותר כי הושגו בכל פעם שצריך הוא וקן' מאד מהשי"א כי לגודלתו אין וקן', וע"כ כל מה שנגבל בוקנה וקדושה יותר, ראה וחדש שצריך לא החזיר להיות כלל, עד שזכה לחיים ארוכים תה"ל ששם נכלל חוקנה והיבקות יחד שא"א להשיג זאת כלל, והו ביה" חיים שנגבשין מחוקן תה"ל, שהוא שורש התפילין מוזרן כד"ל, שום ביה" חיים כד"ל, בחי' (שם ד') ואח"כ הרבקים בה' אלקים חיים כולם והם נאמרו על תפילין ידוע כי זה עיקר התפילין מוחין כדי לומר ע"י מצות תפילין לזרז חיות חדש וקדושה לחדש כבשר מנין לתחילת בעבודתו ית' בכל פעם מחדש ולא ישל לקנה

מנ אורה חיים

הלכות תפילין ה' ז'קונים הלכות

ז"א שלא חזר עבודתו בעינו כשנתן אלא חזר ממש כאלו לא החזיר מעולם כלל, כי באת אצילי מי שהיה צריך אצל מאד וסוף ובע שנים וזכה בעבודתו תו' אפס"י לפי חזרה מעשה בראשית שבכל יום צריך לא החזיר כלל כי השי" עושה חשוד בכל עת כ"ש וכוונתו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ואין יום דומה לחזרתו כי הוא ית' מלאה חשודת בכל עת ובכל שעה ומכונן כדברי הא"י ז"ל שאין יום דומה לחזרתו ואין שעה דומה לחזרתו והכל רגע ורגע נשתנים צל"ה העלמות וסודן ומעמדן והתהוות בשנויים נמלאים ונראים עד אין חקר וכל המשנה ויהיה הוא כפי עבודת האדם בעתו"י שבו תלוי הכל מראש ועד סוף, וע"כ צריך בכל פעם לעבוד את השי" מחדש. בפי חידוש מעשה בראשית שבכל העולמות שצריך עשייתו וכפי התגלות גודלת הבורא את שצריך ללמוד בעשיו, כי יום ליום יבצע אומר לילה ללילה יורה דעה שכל יום ובכל לילה וכל עת ובכל שעה נהגלו גדולתו ית' בדרך הרכה ודעה חשה שלא היה מעולם, וע"כ צריך להתחיל בכל פעם בעבודתו מחדש בבחי' בכל יום יהי בעינו מחדשים וה עיקר החיות ביה חיים ארוכים תה"ל ומכונן בדברי רבנו ז"ל, שעיקר אריכת ימים ביה" חיים ארוכים הוא שצריך לזאת בכל יום ויום שבת אח"כ לזאת בכל פעם וכן בכל יום ויום צריך לראות שכל יום יהיה אורן יותר מבתור בתוספת קדושה וטהרה וכו' (כמבואר בהתורה פתח' שמעון כפי' ס' ליק"א) וה עיקר אריכת ימים ביה" חיים ארוכים היינו לחזותו בכל פעם מחדש בעבודת חדשה בתוספת מרובה כי

מנ אורה חיים

הלכות תפילין ה' ז'קונים הלכות

התפוסים ונכלל פעם היה רביל לומר שיעשו אנו יודע ככלל כלל לא וכו' אפס"י שבשעה תקדמת גילה מה שגילה והתמחר הושגו מה שחשגו מה שא"א לילתו, אפס"י תיכף אח"כ היה אומר שאינו יודע כלום, והכל שמועלים לא עקר על מדינה אחת, או היה חלף בוודות בכל מדינה לדוגה ברם מדינות העולמות וכו' ענין לא נקדחת דעה בוח וכו', ואין להאריך עיונות, ואפלו דקונתו לפי שחשגו וכו' בזה נאן וימנאר ביה"א, וה עיקר החיות באמת כשהיך להתחיל בכל פעם מחדש בעבודתו כי הוא היך והעיקר עבודתו ה' שיהיה עבודתו כל שעה עיקר החיים באמת, כ"ש (וברי"ם ל') כי הוא היך והעיקר עבודתו ה' שיהיה עבודתו כל שעה מחדש ולא יפול לוקנה של הסי'א שלא תוקן עבודתו אצלו חזי, וכמו שהזכיר רבנו ז"ל על זה אמר שאסור להיות וקן' הן צריך וקן' הן סודן וקן' וקן' אנו טוב וכו' כמבואר בתקנות הקדושה שנדפסו אצל המפסיד הינו כי צריכים להתחיל בכל פעם מחדש, והו עיקר החיים להתחיל של וקן' וקדושה שהוא העור וה"ל, כי היה וקן' מאד ויניק מאד, היינו שכל מה שנוקן בוה"ו נבלל בוקנה וקדושה בוה"ו שהוא ביה" חיים דקדושה, כל מה שנגבל שם יתור היה יניק יותר כי הושגו בכל פעם שצריך הוא וקן' מאד מהשי"א כי לגודלתו אין וקן', וע"כ כל מה שנגבל בוקנה וקדושה יותר, ראה וחדש שצריך לא החזיר להיות כלל, עד שזכה לחיים ארוכים תה"ל ששם נכלל חוקנה והיבקות יחד שא"א להשיג זאת כלל, והו ביה" חיים שנגבשין מחוקן תה"ל, שהוא שורש התפילין מוזרן כד"ל, שום ביה" חיים כד"ל, בחי' (שם ד') ואח"כ הרבקים בה' אלקים חיים כולם והם נאמרו על תפילין ידוע כי זה עיקר התפילין מוחין כדי לומר ע"י מצות תפילין לזרז חיות חדש וקדושה לחדש כבשר מנין לתחילת בעבודתו ית' בכל פעם מחדש ולא ישל לקנה

מה אורח חיים

הגות תפילין ה'

ליקוטי הלכות

כי כל מה שהחליט גדול ביותר צריך רופא גדול ביותר כמבואר במ"א (סי' ל') כי מהמם עוצם כחם והשכלותם של אלו הצדיקים הג"ל שהחליטו בכל פעם מהוה והשיגו בכל פעם יותר ויותר גדולת חוסי ה' אך הוא החדד חושב מחשבתו בכל עת לכל דהד משנו דוח וכו'. ע"ז יש להם בה להפסיד אותו המחוקק הוסיף לכל הגמלים לחוקם ולעוררם בכל פעם שלא יפילו משום דבר לעולם. רק יאירנו אדם ורחם על הכל ויאמר. בה ובה והחוקק אמרתם כי לא אמנו חסדו לעולם והחוקק להחליט להתקרב להשיי' מהוה בכל פעם בכל מה שיכלו וכו' וכו' ל' כי כבה אלו הצדיקים שהחליטו בכל פעם מהוה שאשילו כשהגיעו ללודיגה הגבוהה שבמדרגה שנומה שאין עליה גדולה מו ואשר באמת הוא מעלה ומדרגה נפלאה ונוראה מאד שכמה צדיקים גדולים ויותר ויותר וכו' וכו'. אעפ"כ לעולם לא היו להחליט מהוה מהוה אעפ"כ שלא היו יודעים עד שום של מדרגה גבוהה יותר. אעפ"כ היו אמרים מ' יודע מה שיש עוד וכו'. וכמו שמשקני מרבינו ז"ל. שמעם א' היה במשקני מהוה לפני ואמר אך וכו' לזהו יהיה וכו' מהוה לפני גדול לפילי גדול מהוה מהוה וכו' וכלה נפלאה ונוראה וכו'. ענה ואמר. מ' יודע מה שיש עוד להשיג וכו'. כי הלא מעולם לא עלה על דעתו לבקש ולבסוף להגיע להשגה כהיא ולהמריגה מה. ע"כ מ' יודע גם קנה מה שיש עוד וכו' וכן היה דוכי לעולם כל ימי חייו וכו'. וא"א להאריך ולספר מהוה כהן. נמצא שיש צדיקים גדולים כ"כ שאשילו כשהגיעו ללודיגה הגבוהה שבמדרגה שנומה שאין מדרגה גבוהה מעליו. אעפ"כ הם מוגזעים ומבוקשים והמשיגים והמחליטים מהוה לזמני. כי

עליהם ורחוקו בכל פעם להחליט מעשה מוחשי. אולי יוכי מעשה לזמן על צמתי. לענות דוכי ומחשבותיו שמקדים ולא יתי וכן חלטה בה שבער ענין לעולם. כי עיקר חובתו של הצדיק להשיג בכוון החיוביות להיות בכל עת שצריך להשיג ימי שבער בחייו. בבחי' (איכה ה') והשיגו ה' אלו ונשובה חודש ימינו כקדם. נמצא שהכל צריכים מהוה מהוה אך אפי' הג"ל והיו אך אפי' הצדיקים ואך אפי' לישועים כג"ל. ושאר כל המדרגות של כל שאר בני אדם שבעולם כולם נכללים בהם כי כל קיום עבודתם מחוץ הוא ע"י מהוה וזאת של איכה אפי' הג"ל כג"ל.

ורכל ה מקבלים כה מבחי' הזקן וקדושה

שהוא העני הג"ל שהוא בחי וכן שבוקים סבא ודבין שונה לקנה וקדושה מהוה ע' שאמר שהוא וכן מאד ויניק מאד וכו' וכנ"ל. שמשנו מקבלים כל הצדיקים כה להחיותו כצדיקים לחוד כהם ולעבודתם בכל פעם וע"י אלו הצדיקים הגדולים שהחליטו בכל פעם מהוה ואשילו כשהגיעו ללודיגה הגבוהה שבמדרגה אשילו ללודיגה בני עליה הגדולים. אעפ"כ אפי' מסתפקין עצמם בזה. רק הם אומרים מ' יודע מה שיש עוד להשיג ומחליטו בכל פעם מהוה. וכמו שמעתי מרבינו ז"ל הרהר בענין זה כמבואר במ"א. ע' שבאם בכל פעם להשיג מהוה נפלאה ונוראה וכו' וכו'. ע"כ כבה הצדיקים כאלו כבה הוא ככולים להחליט בכל פעם אלו הנפולים כהם ששיבחו עמה הרהר בהשך הגלות הוא שהגבוהה היא והבג"ד מאד. ע' כל הודעה להחליט לעשות בעבודת ה'. ומפילים אותו בכל פעם כ"א וכו'. כפי מה שמשפילים אותו ח"ו ז"ל וצריכים לזכות אותם ולהחיותם בכל פעם כשהגיעו משביר לזמן אחר ולהחיותם בכל פעם כשהגיעו מבלעם מהוה שלא יתיאשו עצמם לעולם והחליטו בכל פעם מהוה כנ"ל. וכל זה הנה מקבלין מדרגים הג"ל.

אורח חיים

הגות תפילין ה'

ליקוטי הלכות

אשילו פושעי ישראל מלאים מצות כרמות וצריך למצוא בעצמו נקודת שובה ולהחיות את עצמו בכל פעם וכמבואר בתורה אומרה לאחרי ביעור ולהחיותו לחיותו בכל פעם מהוה ואל אבד את עצמו לזמני ח"ו וכל אשר תמצא יך לעשות בבחי' צמח ותיקני ח"ו בחי' תרומה אפי' הג"ל שיהי' לו אריות אפי' הרהר מאד בלי שיעור שהוא בחי' אריות היותו ויתנו להאריך רוחו להחיותו וליהיה לישועת ה' ולכלי להסתכל על שום בלבול ומניעה כג"ל.

וזהו

(כ"ב) (א) שהצדיקים צריכים למדה זו של אך אפי' שהוא בחי וקנה וקדושה בחי ארית ימים ושנים בחי חיים ארוכים הג"ל ויהיו שלא ליפול לקנה דס"א ח"ו שלא תהי' עבודתו וקנהו וחלושה אצלו רק לחי' כמשי' נעוריו בכל פעם ובהו יום יתחיל מהוה בתוספת קדושה ועבודתו ולא ייקף ולא יגע לעולם ולא יתבלבל משום דבר. שחיו בחי' ארית אפי' כי לפעמים תהיינע ועובד את ה' מהמה שכבר סבל כמה יסורים וכו'. וז"ו יכול ליפול לבחי' וקנה דס"א וחשתו ח"ו. ע"כ צריך להחיותו מאד במדה אחר אפי' ח"ו כל ימי חייו להאריך אפר ויהיו על כל הציעות והכבודות ולהחיותו בכל פעם מהוה. הנה בחי' אך אפי' לצידיקו. וכן יש בחי' אחר אפי' לישועים שגם הושעים השיי' מאריך להם אפר כל ימי חיותם כדי שישבו כ"ש עד יום מותם תחמה לו אם ישוב וכו'. ע"כ צריכים גם אפי' שלא ליפול ארומם ושועים מלשון להשיי'. ואל ירך לבנם ולא יהיה חוליה דעצם בורחי' תענוהו שיהיה פתוחם את החתול כבר אחר פעמים ונמלו מהוה וכו'. אעפ"כ נבחרו במוסד להגיד בקדושת ישראל כי עכ"פ אך שהוא ברוחא הוא עושה כמה מצות בכל יום. כי עליהם

ס' (ז) :

הדב"ק של אים שירוצה לחשוב על

(1) תפילתו והחיותו צריך לחיות מאד לבלי לחיות וכן כלי' ויהיו שלא יפול לקנה דס"א ח"ו. הן צדיק הן חסיד הן שאר כל אדם אשילו ופחות שבמחשבות כפי מה שהוא צריך לחיות מלפניו לקנה הג"ל כי אשילו צדיק גדול אסור לו לחיות וכן בעבודתו אעפ"י שונה לעבודה שיהיה במדרגה גבוהה אעפ"כ צריך להחיותו לעלות מדרגה לזרוא ולהחיותו בכל פעם מהוה כי זה עיקר החיותו ששפועתי מהוה בכל פעם מדרגה לזרוא וכו' ויהיו וקנין יקרינו אומסורו לירקנה הנותר מ' לק"א) שאמר אז בוח"ל מ' שירוצה לחיות איש ישראל. ויהיו שיקן מדרגה לזרוא א"א לו כ"א ע"י א"ך ישראל ומכל דבריו אנו שומעין שאין נקרא איש ישראל באמת. כ"א כשהולכין מדרגה לזרוא והן וכו' ע"י א"ך וכו' חיים בחי' הוהוה שבנקראתו ויהו עיקר יקרינו יקרינו וכו'. חיים כשהחיותו בכל פעם מהוה וכו' כג"ל וכן לירפן אשילו מ' שיעשה מה שיעשה וצריך מה שצריך אסור לו לחיות וכן ח"ו והוא צריך לחיות ברוח ויותר מבחי' וקנה הג"ל. שלא ילוי שום איש ח"ו שלא יאמר בלבו שכבר נזקן ח"ו במציעו וכו'. ע' שא"א לו להשתנות ח"ו. רק יחוקק להחיותו בכל מה דאפשר. ויעשה מה שיהיה דבר קטן או דבר גדול. אשילו אם לא יוכל לומר כ"א וירפור אותו ממש בתפלה או בהתבודדות או ללמוד מצד דמעת. עכ"פ יעשה מה שיוכל ורחוקו ויהיו א"כ בעצם דמעת שוובה צדיק ליגע בקדושת ישראל כי עכ"פ אך שהוא ברוחא הוא עושה כמה מצות בכל יום. כי עליהם